
**Izvedba jeklenih in aluminijastih konstrukcij –
1. del: Zahteve za ugotavljanje skladnosti sestavnih delov konstrukcij**

Execution of steel structures and aluminium structures –
Part 1: Requirements for conformity assessment of structural components

Exécution des structures en acier et des structures en aluminium –
Partie 1: Exigences pour l'évaluation de la conformité des éléments structuraux

Ausführung von Stahltragwerken und Aluminiumtragwerken –
Teil 1: Konformitätsnachweisverfahren für tragende Bauteile

ICS 91.080.10

Referenčna oznaka
SIST EN 1090-1:2009+A1:2012 (sl)

Nadaljevanje na straneh II in III ter od 1 do 39

NACIONALNI UVOD

Standard SIST EN 1090-1:2009+A1 (sl), Izvedba jeklenih in aluminijastih konstrukcij – 1. del: Zahteve za ugotavljanje skladnosti sestavnih delov konstrukcij, 2012, ima status slovenskega standarda in je enakovreden evropskemu standardu EN 1090-1:2009+A1 (en), Execution of steel structures and aluminium structures – Part 1: Requirements for conformity assessment of structural components, 2011.

NACIONALNI PREDGOVOR

Evropski standard EN 1090-1:2009+A1:2011 je pripravil tehnični odbor Evropskega komiteja za standardizacijo CEN/TC 135 Izvedba jeklenih konstrukcij, katerega tajništvo vodi SN.

Slovenski standard SIST EN 1090-1:2009+A1:2012 je prevod evropskega standarda EN 1090-1:2009+A1:2011. V primeru spora glede besedila slovenskega prevoda v tem standardu je odločilen izvorni evropski standard v angleškem jeziku. Slovensko izdajo standarda je pripravil tehnični odbor SIST/TC KON Konstrukcije.

Odločitev za izdajo tega standarda je dne 15. decembra 2011 sprejel SIST/TC KON Konstrukcije.

ZVEZA S STANDARDI

S privzemom tega evropskega standarda veljajo za omenjeni namen referenčnih standardov vsi standardi, navedeni v izvorniku, razen tistih, ki so že sprejeti v nacionalno standardizacijo:

SIST EN 1090-2	Izvedba jeklenih in aluminijastih konstrukcij – 2. del: Tehnične zahteve za izvedbo jeklenih konstrukcij
SIST EN 1090-3	Izvedba jeklenih in aluminijastih konstrukcij – 3. del: Tehnične zahteve za aluminijaste konstrukcije
SIST EN 1990:2004	Evrocode – Osnove projektiranja
SIST EN 1991 (vsi deli)	Evrokod 1: Vplivi na konstrukcije
SIST EN 1993 (vsi deli)	Evrokod 3: Projektiranje jeklenih konstrukcij
SIST EN 1994 (vsi deli)	Evrokod 4: Projektiranje sovprežnih konstrukcij iz jekla in betona
SIST EN 1998 (vsi deli)	Evrokod 8: Projektiranje potresnoodpornih konstrukcij
SIST EN 1999 (vsi deli)	Evrokod 9: Projektiranje konstrukcij iz aluminijevih zlitin
SIST EN 10045-1	Kovinski materiali – Udarni preskus žilavosti po Charpyju – 1. del: Preskusna metoda (Nadomeščen s SIST EN ISO 148-1:2010 (ISO 148-1:2009))
SIST EN 10164	Jekleni izdelki z izboljšanimi deformacijskimi lastnostmi, pravokotno na površino izdelka – Tehnični dobavni pogoji
SIST EN 13501-1	Požarna klasifikacija gradbenih proizvodov in elementov stavb – 1. del: Klasifikacija po podatkih iz preskusov odziva na ogenj
SIST EN 13501-2	Požarna klasifikacija gradbenih proizvodov in elementov stavb – 2. del: Klasifikacija na podlagi podatkov iz preskusov požarne odpornosti, razen za prezračevalne naprave
SIST EN ISO 9001	Sistemi vodenja kakovosti – Zahteve (ISO 9001:2008)
SIST EN ISO 14731	Koordinacija varilnih del – Naloge in odgovornosti (ISO 14731:2006)

OPOMBE

- Povsod, kjer se v besedilu standarda uporablja izraz “evropski standard”, v SIST EN 1090-1:2009+A1:2012 to pomeni “slovenski standard”.
- Nacionalni uvod in nacionalni predgovor nista sestavni del standarda.
- Ta nacionalni dokument je enakovreden EN 1090-1:2009+A1:2011 in je objavljen z dovoljenjem

CEN
Rue de Stassart 36
1050 Bruselj
Belgija

This national document is identical with EN 1090-1:2009+A1:2011 and is published with the permission of

CEN
Rue de Stassart, 36
1050 Bruxelles
Belgium

iTeh STANDARD PREVIEW
(standards.iteh.ai)

[SIST EN 1090-1:2009+A1:2012](https://standards.iteh.ai/catalog/standards/sist/cd68c13b-ab9e-4aec-9a9c-d5d1f6a17184/sist-en-1090-1-2009a1-2012)
<https://standards.iteh.ai/catalog/standards/sist/cd68c13b-ab9e-4aec-9a9c-d5d1f6a17184/sist-en-1090-1-2009a1-2012>

⟨prazna stran⟩

iTeh STANDARD PREVIEW
(standards.iteh.ai)

SIST EN 1090-1:2009+A1:2012

<https://standards.iteh.ai/catalog/standards/sist/cd68c13b-ab9e-4aec-9a9c-d5d1f6a17184/sist-en-1090-1-2009a1-2012>

Slovenska izdaja

Izvedba jeklenih in aluminijastih konstrukcij – 1. del: Zahteve za ugotavljanje skladnosti sestavnih delov konstrukcij

Execution of steel structures and aluminium structures – Part 1: Requirements for conformity assessment of structural components

Exécution des structures en acier et des structures en aluminium – Partie 1: Exigences pour l'évaluation de la conformité des éléments structuraux

Ausführung von Stahltragwerken und Aluminiumtragwerken – Teil 1: Konformitätsnachweisverfahren für tragende Bauteile

Ta evropski standard je CEN sprejel dne 15. junija 2008 in vključuje Popravek 1, ki ga je CEN sprejel 17. novembra 2010, in **Dopolnilo 1**, ki ga je CEN sprejel 3. oktobra 2011.

Člani CEN morajo izpolnjevati določila poslovnik CEN/CENELEC, s katerim je predpisano, da mora biti ta standard brez kakršnih koli sprememb sprejet kot nacionalni standard. Najnovejši sezname teh nacionalnih standardov z njihovimi bibliografskimi podatki se na zahtevo lahko dobijo pri Upravnem centru CEN-CENELEC ali katerem koli članu CEN.

Ta evropski standard obstaja v treh izvornih izdajah (angleški, francoski in nemški). Izdaje v drugih jezikih, ki jih člani CEN na lastno odgovornost prevedejo in izdajo ter prijavijo pri Upravnem centru CEN-CENELEC, veljajo kot uradne izdaje.

Člani CEN so nacionalni organ za standarde Avstrije, Belgije, Bolgarije, Cipra, Češke republike, Danske, Estonije, Finske, Francije, Grčije, Hrvaške, Irske, Islandije, Italije, Latvije, Litve, Luksemburga, Madžarske, Malte, Nemčije, Nizozemske, Norveške, Poljske, Portugalske, Romunije, Slovaške, Slovenije, Španije, Švedske, Švice in Združenega kraljestva.

CEN

Evropski komite za standardizacijo
European Committee for Standardization
Comité Européen de Normalisation
Europäisches Komitee für Normung

Upravni center: Avenue Marnix 17, B-1000 Bruselj

VSEBINA	Stran
Predgovor	5
Uvod	6
1 Področje uporabe	7
2 Zveze s standardi	7
3 Izrazi, definicije in kratice.....	8
3.1 Izrazi in definicije	8
3.2 Kratice	9
4 Zahteve.....	10
4.1 Sestavni proizvodi	10
4.1.1 Splošno.....	10
4.1.2 Sestavni proizvodi jeklenih sestavnih delov	10
4.1.3 Sestavni proizvodi aluminijastih sestavnih delov	10
4.2 Tolerance dimenzij in oblike	10
4.3 Varivost.....	10
4.4 Lomna žilavost.....	10
4.5 Konstrukcijske lastnosti	10
4.5.1 Splošno.....	10
4.5.2 Nosilnost.....	11
4.5.3 Odpornost proti utrujanju.....	11
4.5.4 Požarna odpornost.....	11
4.5.5 Deformacije pri mejnem stanju uporabnosti.....	11
4.6 Odziv na ogenj.....	11
4.7 Nevarne snovi.....	12
4.8 Udarna žilavost.....	12
4.9 Trajnost.....	12
5 Metode vrednotenja.....	12
5.1 Splošno.....	12
5.2 Sestavni proizvodi	12
5.3 Tolerance dimenzij in oblike	12
5.4 Varivost.....	12
5.5 Lomna žilavost.....	12
5.6 Konstrukcijske lastnosti	12
5.6.1 Splošno.....	12
5.6.2 Projektiranje.....	12
5.6.3 Proizvodne lastnosti	14
5.7 Požarna odpornost	14
5.8 Odziv na ogenj.....	14
5.9 Nevarne snovi.....	14
5.10 Udarna žilavost.....	14

5.11 Trajnost.....	15
6 Vrednotenje skladnosti.....	15
6.1 Splošno.....	15
6.2 Začetno tipsko preskušanje.....	15
6.2.1 Splošno.....	15
6.2.2 Lastnosti.....	16
6.2.3 Uporaba predhodnih podatkov.....	16
6.2.4 Uporaba izračunov konstrukcij za ugotavljanje skladnosti.....	16
6.2.5 Začetni tipski izračun.....	16
6.2.6 Vzorčenje, vrednotenje in merila skladnosti.....	16
6.2.7 Izjava o tehničnih lastnostih.....	16
6.2.8 Dokumentiranje rezultatov vrednotenja.....	17
6.2.9 Korektivni ukrepi.....	17
6.3 Kontrola proizvodnje v obratu.....	18
6.3.1 Splošno.....	18
6.3.2 Osebje.....	18
6.3.3 Oprema.....	18
6.3.4 Postopek projektiranja konstrukcij.....	19
6.3.5 Sestavni proizvodi, uporabljeni pri izdelavi.....	19
6.3.6 Specifikacija sestavnega dela.....	19
6.3.7 Ocenjevanje proizvoda.....	19
6.3.8 Neskladni proizvodi.....	19
7 Klasifikacija in poimenovanje.....	20
8 Označevanje.....	20
Dodatek A (informativni): Smernice za pripravo specifikacij sestavnih delov.....	21
A.1 Splošno.....	21
A.2 Specifikacija sestavnega dela, ki jo določi kupec (PPCS).....	21
A.3 Specifikacija sestavnega dela, ki jo določi proizvajalec (MPCS).....	21
Dodatek B (normativni): Ocenjevanje kontrole proizvodnje v obratu.....	23
B.1 Splošno.....	23
B.2 Začetni pregled.....	23
B.3 Redni nadzor.....	24
B.4 Pogostost pregledov.....	24
B.4.1 Splošno.....	24
B.4.2 Intervali med nadzori.....	24
B.4.3 Izjava proizvajalca.....	24
B.4.4 Ukrepi v primeru neskladnosti.....	24
B.5 Poročila.....	25
Dodatek ZA (informativni) Točke tega evropskega standarda, ki se nanašajo na določila Direktive EU o gradbenih proizvodih (CPD).....	26
ZA.1 Področje uporabe in ustrezne lastnosti.....	26

ZA.2 Postopki potrjevanja skladnosti jeklenih in aluminijastih sestavnih delov konstrukcij	28
ZA.2.1 Sistemi potrjevanja skladnosti	28
ZA.2.2 Dodelitev nalog	28
ZA.2.3 Izjava o skladnosti.....	29
ZA.3 CE-označevanje in etiketiranje	30
ZA.3.1 Splošno	30
ZA.3.2 Izjava o lastnostih proizvoda na podlagi materialnih lastnosti in geometrijskih podatkov	30
ZA.3.3 Izjava o odpornosti/nosilnosti sestavnega dela	33
ZA.3.4 Izjava o skladnosti z dano specifikacijo sestavnega dela.....	34
ZA.3.5 Izjava o odpornosti/nosilnosti sestavnega dela na podlagi naročila kupca	37
Literatura.....	39

iTeh STANDARD PREVIEW **(standards.iteh.ai)**

[SIST EN 1090-1:2009+A1:2012](https://standards.iteh.ai/catalog/standards/sist/cd68c13b-ab9e-4aec-9a9c-d5d1f6a17184/sist-en-1090-1-2009a1-2012)

<https://standards.iteh.ai/catalog/standards/sist/cd68c13b-ab9e-4aec-9a9c-d5d1f6a17184/sist-en-1090-1-2009a1-2012>

Predgovor

Ta dokument (EN 1090-1:2009+A1:2011) je pripravil tehnični odbor CEN/TC 135 Izvedba jeklenih in aluminijastih konstrukcij, katerega sekretariat vodi SN.

Ta evropski standard mora postati nacionalni standard z objavo istovetnega besedila ali z uradno razglasitvijo najpozneje do maja 2012, nacionalni standardi, ki so z njim v nasprotju, pa morajo biti umaknjeni najpozneje maja 2012.

Ta dokument vključuje Popravek 1¹, ki ga je CEN izdal 17. novembra 2010, in Dopolnilo 1, ki ga je CEN sprejel 3. oktobra 2011.

Ta dokument nadomešča EN 1090-1:2009.

Začetek in konec besedila, ki je dodano z dopolnilom ali je z njim spremenjeno, sta označena z .

Opozoriti velja, da so nekateri elementi tega dokumenta lahko predmet patentnih pravic. CEN [in/ali CENELEC] ni odgovoren za ugotavljanje katere koli ali vseh takšnih patentnih pravic.

Ta dokument je bil pripravljen v okviru mandata, ki sta ga Evropska komisija in Evropsko združenje za prosto trgovino podelila CEN, in podpira bistvene zahteve direktiv(-e) EU.

Za povezavo z direktivo(-ami) EU glej informativni dodatek ZA, ki je sestavni del tega standarda.

Po določenih notranjih predpisov CEN/CENELEC so ta evropski standard dolžne uvesti nacionalne organizacije za standardizacijo naslednjih držav: Avstrije, Belgije, Bolgarije, Cipra, Češke republike, Danske, Estonije, Finske, Francije, Grčije, Hrvaške, Irske, Islandije, Italije, Latvije, Litve, Luksemburga, Madžarske, Malte, Nemčije, Nizozemske, Norveške, Poljske, Portugalske, Romunije, Slovaške, Slovenije, Španije, Švedske, Švice in Združenega kraljestva.

[SIST EN 1090-1:2009+A1:2012](https://standards.iteh.ai/catalog/standards/sist/cd68c13b-ab9e-4aec-9a9c-d5d1f6a17184/sist-en-1090-1-2009a1-2012)

<https://standards.iteh.ai/catalog/standards/sist/cd68c13b-ab9e-4aec-9a9c-d5d1f6a17184/sist-en-1090-1-2009a1-2012>

¹ Ta popravek bo nadomeščen s spremembami EN 1090-1:2009/FprA1:2011.

Uvod

Ta harmonizirani evropski standard je del skupine evropskih standardov, ki obravnavajo projektiranje in proizvodnjo nosilnih sestavnih delov in konstrukcij, izdelanih iz jekla ali aluminija.

Ta harmonizirani evropski standard obravnava določila za ugotavljanje skladnosti sestavnih delov, ki obsega skladnost s tehničnimi lastnostmi, kot jih navede proizvajalec sestavnih delov.

Sestavni deli imajo konstrukcijske lastnosti, zaradi katerih so primerni za določeno uporabo in namen.

Konstrukcijske lastnosti so odvisne od projektiranja in izdelave sestavnih delov.

Ta harmonizirani evropski standard ne vsebuje pravil za projektiranje in izdelavo konstrukcij. Ta pravila so navedena v ustreznih delih evrokodov za projektiranje ter v EN 1090-2 (jeklo) in EN 1090-3 (aluminij) za izvedbo.

Za uporabo tega harmoniziranega evropskega standarda za ugotavljanje in izjavo o skladnosti jeklenih ali aluminijastih sestavnih delov morajo biti na voljo vsi potrebni standardi, ki obravnavajo projektiranje in izdelavo.

Ta harmonizirani evropski standard je bil pripravljen na podlagi mandata M120 – Konstrukcijski kovinski proizvodi in pomožni proizvodi (2/4) – ki ga je podelila Evropska komisija.

iTeh STANDARD PREVIEW (standards.iteh.ai)

[SIST EN 1090-1:2009+A1:2012](https://standards.iteh.ai/catalog/standards/sist/cd68c13b-ab9e-4aec-9a9c-d5d1f6a17184/sist-en-1090-1-2009a1-2012)

<https://standards.iteh.ai/catalog/standards/sist/cd68c13b-ab9e-4aec-9a9c-d5d1f6a17184/sist-en-1090-1-2009a1-2012>

1 Področje uporabe

Ta evropski standard določa zahteve za ugotavljanje skladnosti tehničnih lastnosti jeklenih in aluminijastih sestavnih delov ter sklopov, ki so dani na trg kot gradbeni proizvodi. Ugotavljanje skladnosti se nanaša na lastnosti izdelave, in kjer je to primerno, na konstrukcijske lastnosti.

Ta evropski standard obravnava tudi ugotavljanje skladnosti jeklenih sestavnih delov za uporabo v sovprežnih konstrukcijah iz jekla in betona.

Sestavni deli se lahko uporabijo samostojno ali v gradbenih objektih ali pa kot sestavni deli sklopa.

Ta evropski standard se nanaša na serijske in neserijske sestavne dele konstrukcij, vključno s sklopi.

Sestavni deli so lahko izdelani iz vroče valjanih ali hladno oblikovanih sestavnih proizvodov ali sestavnih proizvodov, izdelanih z drugačno tehnologijo. Izdelani so lahko iz prečnih prereзов/profilov različnih oblik, ploščatih proizvodov (pločevin, tankih pločevin, trakov), palic, ulitkov, odkovkov iz jekla ali aluminija, lahko so protikorozijsko zaščiteni s premazi ali drugimi površinskimi zaščitnimi sredstvi, npr. z eloksiranjem (anodiziranjem) aluminija, ali pa niso zaščiteni proti koroziji.

Ta evropski standard obravnava hladno oblikovane konstrukcijske elemente in pločevine, kot je določeno v EN 1993-1-3 in EN 1999-1-4.

Ta evropski standard ne obravnava ugotavljanja skladnosti sestavnih delov spuščениh stropov, tirnic ali pragov za uporabo v železniških sistemih.

OPOMBA: Za nekatere jeklene ali aluminijaste sestavne dele so bile pripravljene podrobne specifikacije za tehnične in druge zahteve. Te specifikacije se lahko izdajo kot EN ali kot točke znotraj EN. Na primer, EN 13084-7 obravnava jeklene dimnike z enojnim zidom in jeklenimi oblogami. Take podrobne specifikacije bodo imele prednost v primeru neskladnosti z zahtevami tega evropskega standarda.

2 Zveze s standardi

Za uporabo tega standarda so nujno potrebni spodaj navedeni dokumenti. Pri datiranih dokumentih velja samo navedena izdaja. Pri nedatiranih dokumentih velja najnovejša izdaja dokumenta (vključno z morebitnimi spremembami).

EN 1090-2	Izvedba jeklenih in aluminijastih konstrukcij – 2. del: Tehnične zahteve za izvedbo jeklenih konstrukcij
EN 1090-3	Izvedba jeklenih in aluminijastih konstrukcij – 3. del: Tehnične zahteve za aluminijaste konstrukcije.
EN 1990:2002	Evrocode – Osnove projektiranja
EN 1991 (vsi deli)	Evrokod 1: Vplivi na konstrukcije
EN 1993 (vsi deli)	Evrokod 3: Projektiranje jeklenih konstrukcij
EN 1994 (vsi deli)	Evrokod 4: Projektiranje sovprežnih konstrukcij iz jekla in betona
EN 1998 (vsi deli)	Evrokod 8: Projektiranje potresnoodpornih konstrukcij
EN 1999 (vsi deli)	Evrokod 9: Projektiranje konstrukcij iz aluminijevih zlitin
EN 10045-1	Kovinski materiali – Udarni preskus žilavosti po Charpyju – 1. del: Preskusna metoda
EN 10164	Jekleni izdelki z izboljšanimi deformacijskimi lastnostmi, pravokotno na površino izdelka – Tehnični dobavni pogoji
EN 13501-1	Požarna klasifikacija gradbenih proizvodov in elementov stavb – 1. del: Klasifikacija po podatkih iz preskusov odziva na ogenj
EN 13501-2	Požarna klasifikacija gradbenih proizvodov in elementov stavb – 2. del: Klasifikacija na podlagi podatkov iz preskusov požarne odpornosti, razen za prezračevalne naprave

EN ISO 9001	Sistemi vodenja kakovosti – Zahteve (ISO 9001:2008)
EN ISO 14731	Koordinacija varilnih del – Naloge in odgovornosti (ISO 14731:2006)
ISO 7976-1	Tolerance za stavbe: Merilne metode stavb in stavbnih izdelkov – 1. del: Metode in naprave
ISO 7976-2	Tolerance za stavbe: Merilne metode stavb in stavbnih izdelkov – 2. del: Pozicije merilnih točk
ISO 17123-1	Optika in optične naprave – Terenski postopki za preskušanje geodetskih instrumentov – 1. del: Teorija

3 Izrazi, definicije in kratice

3.1 Izrazi in definicije

V tem evropskem standardu se uporabljajo naslednji izrazi in definicije.

3.1.1

specifikacija sestavnega dela

dokument ali dokumenti, ki podajajo vse potrebne podatke in tehnične zahteve za izdelavo sestavnega dela konstrukcije

3.1.2

sestavni proizvodi

materiali ali proizvodi, uporabljeni pri izdelavi, katerih lastnosti se uporabljajo za izračun konstrukcij ali so kakor koli drugače povezane z mehansko odpornostjo in stabilnostjo objektov ali delov objektov in/ali z njihovo požarno odpornostjo, vključno z vidika trajnosti in uporabnosti

3.1.3

projektna dokumentacija

dokumenti, ki vsebujejo vse potrebne informacije za izvedbo projektiranja sestavnih delov konstrukcij glede na njihovo predvideno uporabo

3.1.4

evropske tehnične specifikacije

evropski standardi in evropska tehnična soglasja za gradbene proizvode

3.1.5

metoda vrednotenja

načini, s katerimi se preveri skladnost tehničnih lastnosti sestavnega dela z navedenimi vrednostmi ali kakršnimi koli drugimi zahtevanimi vrednostmi, ki se uporabljajo za vrednotenje skladnosti lastnosti, kot so materialne, geometrijske in konstrukcijske lastnosti

OPOMBA 1: Kadar podlago za vrednotenje predstavljajo fizikalni preskusi, je uporabljen izraz preskusna metoda.

OPOMBA 2: Kadar se za vrednotenje nosilnosti in/ali odpornosti proti utrujanju uporabijo izračuni konstrukcij, je uporabljen izraz začetni tipski izračun (ITC).

3.1.6

nosilnost

vrednost ali niz vrednosti za obtežbo, ki jo sestavni del lahko prenese ob upoštevanju ene vrste in smeri obtežbe ali niza obtežb v različnih smereh glede na določeno stopnjo odpornosti v skladu z EN 1990 in ustreznimi deli EN 1993, EN 1994 ali EN 1999. Za sklope se nosilnost nanaša na obtežbe in obtežne kombinacije, ki jih sklop lahko prenese in ki ustrezajo predvideni uporabi

OPOMBA Izraz nosilnost se v tem evropskem standardu nanaša na primere, kjer je obtežba pretežno statična, tako da vpliva ponavljajoče se obtežbe z možnostjo utrujanja ni treba upoštevati. Merila za upoštevanje utrujanja so navedena v EN 1993 za jeklene sestavne dele in v EN 1999 za aluminijaste sestavne dele.

3.1.7 izdelava

delovni postopki, potrebni za izdelavo sestavnih delov, ki lahko obsegajo izdelavo, varjenje, vezna sredstva, montažo, preskušanje in dokumentiranje navedenih tehničnih lastnosti

3.1.8 konstrukcijske lastnosti

lastnosti sestavnega dela, povezane z zmožnostjo ustreznega delovanja pod učinkom vplivov, katerim je izpostavljen

OPOMBA: V tem evropskem standardu so tehnične lastnosti, nosilnost, odpornost proti utrujanju in požarna odpornost določene kot konstrukcijske lastnosti, vključno s proizvodnimi lastnostmi, ki vplivajo na konstrukcijsko obnašanje sestavnega dela. Proizvodne lastnosti so npr. izvedbeni razredi, kakovost varjenja, geometrijske tolerance ali površinske lastnosti, tj. vse lastnosti, ki vplivajo na obnašanje konstrukcij.

3.1.9 sestavni deli konstrukcije

sestavni deli, ki se uporabljajo kot nosilni deli objektov, projektirani tako, da so zagotovljene mehanska odpornost in stabilnost objektov in/ali požarna odpornost, vključno z vidikom trajnosti in uporabnosti, in ki se lahko uporabijo v dobavljeni obliki ali pa jih je mogoče vključiti v gradbene objekte

3.1.10 konstrukcijski sklopi

skupina sestavnih delov konstrukcije, ki se na mestu sestavijo in vgradijo

OPOMBA: Sestavljen sistem sestavnih delov je »konstrukcija«.

3.1.11 varivost

kakovost jekla ali aluminija, za katerega se lahko odobri ustrezen postopek varjenja

3.2 Kratice

V tem evropskem standardu imajo spodaj navedene kratice naslednji pomen.

FPC: kontrola proizvodnje v obratu

ITC: začetni tipski izračun

ITT: začetno tipsko preskušanje

MPCS: specifikacija sestavnih delov, ki jo zagotovi proizvajalec

NDP: nacionalno določen parameter, izraz je uporabljen v evrokodih, kadar je dovoljena uporaba nacionalnih predpisov

NPD: lastnost ni določena, izraz je uporabljen, če dejanska lastnost ni bila preskušena

OPOMBA: Kadar, na primer, dejanska lastnost v državi članici, kjer bo sestavni del uporabljen, ni predpisana.

PPCS: specifikacija sestavnih delov, ki jo zagotovi kupec

R, E, I, M: tehnične lastnosti, povezane s preskušanjem požarne odpornosti v skladu z EN 13501-2, kjer posamezne kratice pomenijo naslednje:

R: požarna odpornost sestavnega dela konstrukcije pri dani obtežbi, podana v minutah

E: celovitost (ohranitev celovitosti elementa kot ločilnega elementa požarnega sektorja)

I: izolativnost (sposobnost ločilnega elementa, da prepreči naraščanje temperature nad predpisano mejo na strani, ki ni izpostavljena požaru)

M: mehanska odpornost (sposobnost prenesti dinamično obtežbo pri preskusu po končanem segrevanju z ognjem)